EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.6.2021
COM(2021) 295 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om resultatet af pilotprojektet om informationssystemet for det indre marked (IMI) inden for e-handel

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. INDLEDNING 2
2. BAGGRUNDSINFORMATION OM IMI 2
3. PILOTPROJEKTETS ANVENDELSESOMRÅDE — RETLIGE BESTEMMELSER, DER STØTTES AF IMI 3
4. FORBEREDELSE OG IVÆRKSÆTTELSE AF PILOTPROJEKTET 4
5. DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER 5
6. ANVENDELSEN AF IMI UNDER PILOTPROJEKTET 5
7. FEEDBACK FRA MEDLEMSSTATERNE 6
8. DATABESKYTTELSE 9
9. OVERSÆTTELSESFUNKTIONER 10
10. KONKLUSION 11

1. INDLEDNING

Denne rapport omhandler resultatet af pilotprojektet om anvendelse af informationssystemet for det indre marked (IMI) til støtte for det administrative samarbejde i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF (direktivet om e-handel)[1]. Rapporten er baseret på artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 (IMI-forordningen)[2]. I henhold til denne artikel skal Kommissionen fremsende en evaluering af resultatet af pilotprojektet, herunder vedrørende databeskyttelsesspørgsmål og effektive oversættelsesfunktioner, til Europa-Parlamentet og Rådet. Formålet med denne rapport er derfor at evaluere resultatet af pilotprojektet om brugen af IMI til teknisk gennemførelse af udvekslingen af oplysninger mellem de nationale myndigheder og Kommissionen. Formålet med rapporten er at foretage denne evaluering som led i den administrative samarbejdsmekanisme, der er fastlagt i artikel 3 i direktivet om e-handel. Denne rapport vurderer ikke den generelle funktion af det administrative samarbejde som fastsat i nævnte artikel, som har været genstand for en specifik vurdering i forbindelse med evalueringsrapporten om direktivet om e-handel[3]. Samtidig vedrører denne rapport ikke den specifikke administrative samarbejdsmekanisme, der gælder for formidlere, som foreslået i forbindelse med retsakten om digitale tjenester[4], som — når den er vedtaget — specifikt bør finde anvendelse på håndhævelsen af disse harmoniserede regler om levering af formidlingstjenester i det indre marked.

2. BAGGRUNDSINFORMATION OM IMI

IMI blev oprettet ved IMI-forordningen og udviklet af Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne (systemet anvendes også af EØS-landene: Norge, Island og Liechtenstein). Det er et IT-værktøj, der er sikkert, flersproget og fleksibelt. Det er desuden brugervenligt og i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne. IMI er også standardvalget for mange initiativer vedrørende det indre marked, der kræver et system for administrativt samarbejde. IMI hjælper myndighederne med at opfylde deres forpligtelser med hensyn til administrativt samarbejde på tværs af grænserne på mange politikområder for det indre marked, og IMI understøtter i øjeblikket administrative samarbejdsprocedurer på 17 forskellige politikområder. Pr. januar 2021 var mere end 12 000 offentlige myndigheder, som samarbejder med hinanden, registreret i systemet. IMI kan tilpasses med en begrænset eller

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

[3] Se SWD (2020) 348 final, del 2, bilag 5, som indeholder den samlede evalueringsrapport om direktivet om e-handel, og bilag 8 særligt med hensyn til mekanismen for grænseoverskridende samarbejde.

[4] Se forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF (COM(2020) 825 final).

slet ingen udviklingsindsats, så det støtter andre politikområder. Det har bidraget til at modernisere det administrative samarbejde på tværs af grænserne og sikre, at det indre marked fungerer i praksis. Selv om slutbrugerne af systemet er nationale offentlige myndigheder, er det virksomheder og borgere, som nyder godt af det forbedrede samarbejde.

IMI kan anvendes på alle EU-sprog: standardiseret indhold, spørgsmål, svar, meddelelser og formularfelter er alle oversat på forhånd. Desuden stilles der automatiseret oversættelse til rådighed for oplysninger i felter med "fritekst" (hvor brugerne kan indtaste tekst direkte frem for at vælge mellem en række muligheder). Systemet er fleksibelt og kan rumme alle nationale administrative strukturer: centraliseret, fuldt decentraliseret eller alt andet derimellem. Udveksling af oplysninger via IMI er fuldstændig sikkert og overholder alle regler om databeskyttelse. Desuden kan alle brugere drage fordel af det eksisterende netværk af nationale IMI-koordinatorer til uddannelse og support. Anvendelsen af systemet medfører ingen IT-omkostninger for medlemsstaterne og EØS-landene. Alle pilotprojekter i IMI, herunder pilotprojektet for e-handel, evalueres.

3. PILOTPROJEKTETS ANVENDELSESOMRÅDE — RETLIGE BESTEMMELSER, DER STØTTES AF IMI

Som en generel bestemmelse kan Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 1, i IMI-forordningen gennemføre pilotprojekter for at vurdere, hvorvidt IMI vil være et effektivt værktøj til gennemførelse af bestemmelser om administrativt samarbejde i EU-retsakter, som ikke er opført i bilaget til forordningen.

Direktivet om e-handel er den retlige ramme for levering af informationssamfundstjenester i det indre marked. Formålet med direktivet er at fjerne hindringer for grænseoverskridende levering af ydelser i EU og skabe retssikkerhed for virksomheder og borgere. Direktivet fastsætter harmoniserede regler om spørgsmål som f.eks.: i) krav til gennemsigtighed og information for leverandører af informationssamfundstjenester, ii) kommerciel kommunikation, iii) elektroniske kontrakter og iv) begrænsninger i formidleransvaret for tjenesteydere. Det forbedrer også det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne og gør selvregulering lettere.

Med hensyn til administrativt samarbejde fastsætter artikel 3 i direktivet om e-handel en mekanisme for samarbejde mellem de nationale kompetente myndigheder, når det overvejes at begrænse den frie udveksling af informationssamfundstjenester på tværs af grænserne. Denne samarbejdsmekanisme findes side om side med andre værktøjer, der finder anvendelse på nationale krav og foranstaltninger vedrørende informationssamfundstjenester (der ofte involverer forskellige aktører i medlemsstaterne), såsom TRIS (Technical Regulation Information System) eller CPC (netværket for forbrugerbeskyttelsessamarbejde), som begge blev vedtaget og/eller udviklet efter vedtagelsen af direktivet om e-handel.

Artikel 3, stk. 4, 5 og 6, i direktivet om e-handel er omfattet af pilotprojektet. Disse bestemmelser regulerer den procedure, hvorefter en medlemsstat kan træffe restriktive foranstaltninger over for en bestemt informationssamfundstjeneste, der ikke er etableret på dens område. Vedtagelsen af sådanne restriktive foranstaltninger er underlagt materielle og proceduremæssige krav. De materielle krav er fastsat i artikel 3, stk. 4, litra a), i direktivet om e-handel. For så vidt angår de proceduremæssige betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 4, litra b), i direktivet om e-handel, skal medlemsstaten, inden den træffer de pågældende foranstaltninger, og uden at det berører retssager, herunder forudgående retsmøder og handlinger, der udføres i forbindelse med efterforskning af kriminalsager, opfordre etableringsmedlemsstaten til at træffe foranstaltninger over for en bestemt informationssamfundstjeneste. Hvis de trufne foranstaltninger er utilstrækkelige, eller hvis etableringsmedlemsstaten ikke træffer foranstaltninger, skal den medlemsstat, der agter at vedtage restriktive foranstaltninger, underrette både Kommissionen og etableringsmedlemsstaten om, at den har til hensigt at træffe sådanne foranstaltninger. I artikel 3, stk. 5, fastsættes betingelserne for hasteproceduren. De forespørgsler om foranstaltninger og meddelelser, der er omhandlet i artikel 3 i direktivet om e-handel, er i øjeblikket implementeret i IMI: Systemet understøtter det administrative samarbejde ved hjælp af tekniske midler i form af et forespørgsels- og et meddelelsesmodul. Meddelelsesmodulet omfatter også underretning om foranstaltninger efter hasteproceduren.

Inden vedtagelsen af IMI-forordningen var der opnået enighed om at iværksætte et pilotprojekt vedrørende direktivet om e-handel. Derfor blev pilotprojektet ikke iværksat med vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt, som det normalt kræves i henhold til artikel 4, stk. 1, i IMI-forordningen. I stedet blev pilotprojektet undtagelsesvis gennemført i henhold til forordningens artikel 29, stk. 1, ifølge hvilken Kommissionen kan iværksætte et pilotprojekt for at vurdere, om IMI-systemet er et effektivt, omkostningseffektivt og brugervenligt redskab til gennemførelse af artikel 3, stk. 4, 5 og 6, i direktivet om e-handel.

Denne rapport bygger på: i) statistiske oplysninger hentet fra IMI, ii) feedback fra medlemmerne af den ekspertgruppe, der er ansvarlig for e-handelsområdet, og iii) besvarelserne af to spørgeskemaundersøgelser om anvendelsen af systemet, som Kommissionen sendte til medlemsstaterne i 2017 og 2019.

4. FORBEREDELSE OG IVÆRKSÆTTELSE AF PILOTPROJEKTET

Pilotprojektet om anvendelsen af IMI til administrativt samarbejde om e-handel blev iværksat i slutningen af november 2013.

De strukturerede IMI-formularer til indholdet af udvekslinger i systemet (dvs. de felter til oplysninger, som afsenderne og modtagerne af forespørgsler og meddelelser skal indtaste) blev udarbejdet af Kommissionen. Der blev udformet to formularer til udveksling af oplysninger: en formular til forespørgsler om foranstaltninger, der skal træffes af

etableringsmedlemsstaten, og en anden formular til meddelelser om foranstaltninger (herunder i hastetilfælde) fra bestemmelsesmedlemsstaten.

Medlemsstaterne er blevet hørt om de formularer, som Kommissionen har foreslået. På grundlag af den modtagne feedback blev formularerne færdiggjort, oversat til alle officielle sprog og implementeret i de tilsvarende IMI-moduler.

Inden pilotprojektet blev iværksat, afholdt Kommissionen den 14. oktober 2013 et kursus for eksperter, der er involveret i e-handelsmodulet i medlemsstaterne. Siden da har Kommissionens IMI-helpdesk ydet teknisk support og bistand til brugerne. Kommissionen har også regelmæssigt orienteret medlemsstaterne om status for pilotprojektet.

5. DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Inden for e-handel er der i øjeblikket 80 kompetente myndigheder registreret i IMI med adgang til forespørgselsmodulet, herunder de nationale IMI-koordinatorer[5] i flere lande. Generelt registrerer medlemsstaterne mellem en og fire kompetente myndigheder på dette område. Nogle lande registrerer dog flere. Kroatien har f.eks. registreret fem kompetente myndigheder for forespørgsler, mens Cypern har registreret 11.

For meddelelsesmodulet har medlemsstaterne registreret 68 kompetente myndigheder, herunder 17 nationale IMI-koordinatorer. De fleste lande har registreret mellem en og fire kompetente myndigheder, men Tyskland har registreret syv myndigheder og Cypern 11.

Flere kompetente myndigheder er registreret for begge moduler (forespørgsler og meddelelser). Det betyder, at der i alt er registreret 85 forskellige kompetente myndigheder på dette politikområde, herunder 27 nationale IMI-koordinatorer.

6. ANVENDELSEN AF IMI UNDER PILOTPROJEKTET

Statistiske data fra systemet viser, at brugen af IMI under pilotprojektet var ret begrænset, hvilket betyder, at der kun blev registreret en lille mængde udvekslinger.

Mellem 2013 og 2019 var det samlede antal udvekslinger mellem medlemsstaterne 255, hvoraf 149 var forespørgsler, og 106 var meddelelser. Bilaget til denne rapport indeholder detaljerede statistikker over antallet af udvekslinger, der er sendt frem til udgangen af 2019.

I løbet af pilotprojektet blev 72 % af forespørgslerne indgivet af Det Forenede Kongerige, mens Spanien indsendte 19 % af forespørgslerne. Der var også tre andre medlemsstater —

[5] I IMI-systemet har hver medlemsstat en national IMI-koordinator, hvis ansvarsområder er fastsat i IMI-forordningens artikel 6. De nationale IMI-koordinatorer er de centrale kontaktpunkter for IMI-aktører i deres medlemsstat. Deres rolle er at sikre, at IMI fungerer gnidningsløst, bl.a. ved at: i) registrere de relevante myndigheder, ii) administrere adgangen til forskellige moduler, iii) støtte brugerne og iv) sikre, at IMI fungerer effektivt.

Belgien, Tyskland og Irland — som var relativt aktive afsendere. Hvert af disse lande sendte 3 % af forespørgslerne (dvs. at i alt 9 % af forespørgslerne blev sendt af disse tre lande). De tre medlemsstater, der modtog flest forespørgsler, var Cypern (33 % af alle forespørgsler), Tyskland (17 %) og Nederlandene (17 %).

For meddelelsesmodulet var det Italien, der indberettede flest (58 % af de fremsendte meddelelser), efterfulgt af Det Forenede Kongerige med 35 % af de fremsendte meddelelser. Belgien stod for 4 % af de foranstaltninger, der blev anmeldt i systemet, mens Irland fremsendte 2 % af meddelelserne.

Statistikkerne viser, at nogle medlemsstater endnu ikke har deltaget i nogen udveksling gennem IMI. Der er også lande, der ikke har været involveret i e-handelsmeddelelser sendt via IMI.

Med hensyn til status for sagerne i forespørgselsmodulet er 74 % af de forespørgsler, der blev sendt frem til den 31. december 2019 (110), blevet besvaret og formelt afsluttet. Desuden er 9 % af forespørgslerne blevet afvist, og 8 % er blevet trukket tilbage.

Alle udvekslinger i meddelelsesmodulet er formelt afsluttet. Med hensyn til de anmeldte foranstaltninger var 94 % af foranstaltningerne permanente, mens 4 % var midlertidige.

Tallene fra 2020 viser ingen væsentlig stigning i brugen af systemet. I 2020 blev der sendt 16 forespørgsler om foranstaltninger og 18 nye meddelelser via IMI. Tyskland fremsendte seks forespørgsler om foranstaltninger, Det Forenede Kongerige fremsendte fem forespørgsler om foranstaltninger, Italien gjorde det tre gange, mens Nederlandene forespurgte om foranstaltninger to gange. Forskellige medlemsstater var modtagere af disse forespørgsler: Irland, Italien, Cypern og Luxembourg modtog hver to forespørgsler, mens Frankrig, Østrig, Portugal, Tyskland, Nederlandene, Det Forenede Kongerige, Luxembourg og Belgien modtog én forespørgsel hver. Italien var fortsat den mest aktive afsender af meddelelser og sendte 15 ud af de 18 meddelelser, mens Nederlandene sendte to meddelelser, og Det Forenede Kongerige én. I begyndelsen af 2021 var status for fem forespørgsler afsluttet, mens fem forespørgsler var accepteret, fem forespørgsler var trukket tilbage, og én forespørgsel afventede accept. For så vidt angår status for meddelelserne, var 12 afsluttet, to var åbne for kommentarer, og fire havde status af "inaktiv — personoplysninger skjult".

7. FEEDBACK FRA MEDLEMSSTATERNE

Siden pilotprojektet begyndte i 2013, har Kommissionen gennemført to brugerundersøgelser om anvendelsen af IMI, en i 2017 og en i 2019. Formålet med disse undersøgelser var at sikre, at medlemsstaternes feedback kunne tages i betragtning ved evalueringen af pilotprojektet. I begge tilfælde blev medlemsstaterne bedt om at indsende et enkelt svar på undersøgelsen, der opsummerer feedback fra de myndigheder, der er registreret i e-handelsmodulerne i IMI.

I 2017 besvarede 18 medlemsstater spørgeskemaet, og 12 af disse 18 respondenter svarede, at de havde brugt IMI til at udveksle oplysninger om e-handel. Ifølge 55 % af svarene var de samlede erfaringer med informationsudveksling gennem systemet positive eller noget positive. 38 % af respondenterne anførte imidlertid, at de siden 2014 også har anvendt andre kommunikationsmidler end IMI: i) til at anmode etableringsmedlemsstaten om at træffe foranstaltninger vedrørende en informationstjenesteudbyders aktivitet, eller ii) når de anmelder en foranstaltning vedrørende en informationstjenesteudbyders aktivitet.

Ifølge undersøgelsen har 11 % af respondenterne haft problemer med at afgøre, om der skal sendes en meddelelse: i) i IMI på grundlag af artikel 3 i direktivet om e-handel, ii) under anvendelse af de underretningsordninger, der er fastsat i forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde[6], eller iii) under anvendelse af de underretningsordninger, der er fastsat i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked[7].

Undersøgelsen viste, at 77 % af medlemsstaterne var enige eller delvis enige i, at pilotprojektet havde vist, at IMI er et passende redskab til at støtte det administrative samarbejde i henhold til artikel 3, stk. 4, 5 og 6, i direktivet om e-handel[8]. 83 % mente, at IMI-pilotprojektet på e-handelsområdet bør videreføres, men med visse forbedringer såsom øget brugerstøtte.

Kommissionen iværksatte sin anden onlineundersøgelse i 2019, som 25 medlemsstater og Norge besvarede.

Ifølge svarene på denne anden undersøgelse har 16 lande (61 %) anvendt IMI til at udveksle de oplysninger, der kræves i henhold til direktivet om e-handel. De, der ikke havde anvendt systemet til dette formål, anførte, at årsagen hertil var, at myndighederne simpelthen ikke havde behov for at bruge IMI på dette område.

Af respondenterne i den anden undersøgelse sagde 57 % (15 lande), at de havde modtaget IMI-forespørgsler om at træffe foranstaltninger over for udbydere af informationssamfundstjenester, og i 11 af disse 15 lande vurderede man, at de samlede erfaringer med informationsudvekslingen var positive eller noget positive. Af de lande, der besvarede den anden undersøgelse, modtog otte meddelelse via IMI om de foranstaltninger, der var truffet i deres land vedrørende en informationstjenesteudbyders aktiviteter, og 50 % af disse otte (dvs. fire lande) mente, at deres samlede erfaringer med IMI var positive eller noget positive. Af respondenterne i den anden undersøgelse var 53 % (14 lande) enige eller meget

[6] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1).

[7] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

[8] Disse tal henviser ikke til evalueringen af de underliggende regler, men til de tekniske aspekter af IMI-systemet.

enige i, at IMI-systemet udgjorde en sikker løsning til udveksling af oplysninger med andre lande.

I den anden undersøgelse sagde seks lande (23 % af respondenterne), at de havde vanskeligt ved at afgøre, om der skulle sendes en meddelelse: i) i IMI, ii) under anvendelse af de underretningsordninger, der er fastsat i forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde, eller iii) under anvendelse af de underretningsordninger, der er fastsat i direktivet om gennemsigtighed i det indre marked.

Der var 18 lande (66 % af dem, der besvarede den anden undersøgelse), som var enige eller delvis enige i, at pilotprojektet havde vist, at IMI er et passende redskab til at støtte administrativt samarbejde i henhold til artikel 3, stk. 4, 5, og 6, i direktivet om e-handel. 14 af de lande, der besvarede den anden undersøgelse, var af den opfattelse, at IMI-pilotprojektet på e-handelsområdet bør videreføres med øget brugerstøtte og forbedring.

Den 8. oktober 2019 anmodede Kommissionen i forbindelse med mødet i ekspertgruppen om e-handel medlemsstaterne om at beskrive deres praktiske erfaringer med IMI. Kommissionen spurgte medlemsstaterne: i) om de oplevede begrænsninger i samarbejdet på grundlag af de pågældende artikler i direktivet om e-handel, ii) om de havde forslag til forbedringer af den samarbejdsmekanisme, der er fastsat i direktivet, og iii) om de havde idéer til mulige samarbejdsbestemmelser som led i et potentielt nyt lovgivningsinitiativ.

Medlemsstaterne fremhævede i deres bidrag til drøftelserne på mødet følgende punkter:

- Brugen af IMI inden for politikområdet e-handel har hidtil været begrænset.
- Det forhold, at nogle medlemsstater aldrig har anvendt systemet, kan skyldes deres manglende kendskab til det. Nogle medlemsstater påpegede imidlertid, at der ikke havde været nogen foranstaltninger, der skulle meddeles dem, og at der heller ikke havde været behov for at forespørge om foranstaltninger.
- Det er nødvendigt at præcisere, hvornår de forskellige samarbejdsmekanismer (IMI/CPC/TRIS) skal anvendes.
- Medlemsstaterne glædede sig over og støttede kraftigt udvidelsen af IMI til at omfatte CPC-netværket fra og med 2020. De forventede, at dette vil bidrage til at afklare forskellen mellem udvekslinger i IMI's e-handelsmodul og lignende former for samarbejde inden for CPC-netværket.
- Mange mente, at systemet var nyttigt og let at anvende. De sagde dog, at det måske ikke altid er klart for brugere, hvem IMI-kontaktpersonerne er i andre medlemsstater, eller hvem de nationale IMI-koordinatorer er (disse nationale IMI-koordinatorer kan yde støtte til de specifikke spørgsmål, der rejses på e-handelsområdet).
- Nogle medlemsstater mente, at det kan være besværligt at bruge IMI, især for lokale myndigheder, da de ikke kender systemet. Disse medlemsstater mente imidlertid, at et

velfungerende redskab kunne sikres gennem korrekt forvaltning, f.eks. gennem en "central myndighed" med ansvar for det specifikke e-handelsmodul.

- Nogle medlemsstater sagde, at effektiv og vellykket anvendelse af IMI er et spørgsmål om intern organisation og forvaltning.

8. DATABESKYTTELSE

Behandling af personoplysninger i IMI sker i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse)[9] og forordning (EU) 2018/1725 (den interne forordning om databeskyttelse)[10]. Sikker behandling af personoplysninger er sikret ved artikel 14 i IMI-forordningen, som fastsætter klare frister for behandling af personoplysninger i systemet. Udveksling af oplysninger via IMI garanterer derfor beskyttelse af personoplysninger og er i overensstemmelse med den generelle forordning om databeskyttelse, eftersom IMI-forordningen selv garanterer den nødvendige overholdelse.

IMI-forordningens kapitel III indeholder de vigtigste bestemmelser om behandling af personoplysninger og sikkerhed i IMI. I henhold til disse bestemmelser må IMI-aktører (kompetente myndigheder, IMI-koordinatorer, Kommissionen og EU-organer, -kontorer og -agenturer) kun udveksle og behandle personoplysninger til de formål, der er defineret i de relevante bestemmelser i de EU-retsakter, der omhandler de områder, som systemet understøtter. Data, som registrerede har indgivet til IMI, må kun bruges til de formål, som dataene blev indgivet til.

Desuden skal personoplysninger, der behandles i IMI, blokeres (stadig i systemet, men ikke tilgængelige) i systemet, så snart de ikke længere er nødvendige til det formål, som de blev indsamlet til, afhængigt af de særlige kendetegn ved de enkelte typer administrativt samarbejde. Som hovedregel skal personoplysninger, der behandles i IMI, blokeres senest seks måneder efter den formelle lukning af den administrative samarbejdsprocedure. Systemet sletter automatisk personoplysninger fra forespørgsler og meddelelser. Det betyder, at de blokerede data automatisk slettes i IMI tre år efter den formelle lukning af den administrative samarbejdsprocedure.

[9] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

[10] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

Desuden er IMI-aktører i overensstemmelse med den generelle forordning om databeskyttelse ansvarlige for at træffe alle fornødne proceduremæssige og organisatoriske foranstaltninger til at garantere sikkerheden for de personoplysninger, som de behandler i IMI.

I løbet af pilotprojektet er der ikke anmodet om tidlig fjernelse af data med henblik på udveksling på e-handelsområdet. Kommissionen er ikke blevet kontaktet med henblik på at give adgang til blokerede data (jf. IMI-forordningen) eller berigtige personoplysninger, der opbevares i IMI.

Databeskyttelseserklæringen for systemet er offentliggjort på IMI's hjemmeside[11].

9. OVERSÆTTELSESFUNKTIONER

IMI er et flersproget værktøj. Det letter udvekslingen af oplysninger ved hjælp af formularer, sæt af felter, spørgsmål, svar og meddelelser, som er oversat på forhånd. Alle udvekslinger i systemet kan suppleres med fritekstoplysninger, som systemet tilbyder at maskinoversætte.

På e-handelsområdet anvendes fritekst i de på forhånd oversatte formularer for det meste til at give oplysninger om den detaljerede beskrivelse af foranstaltningerne eller proportionalitetstesten.

Den integrerede funktion til oversættelse af fritekst er blevet væsentligt forbedret siden lanceringen af pilotprojektet, efter at den tidligere opkoblede mt@EC-tjeneste blev udviklet til den nuværende eTranslation-tjeneste[12].

eTranslation blev indført i IMI i 2014. Siden da har det løbende forbedret kvaliteten af oversættelserne og tjenestens svartid. Der tilbydes maskinoversættelse til alle mulige kombinationer af officielle EU-sprog.

I IMI **er der indført flere systemforbedringer for at lette brugen af den integrerede maskinoversættelsesmekanisme**:

- Oversættelser af fritekst vises nu i deres kontekst (dvs. den originale tekst vises på skærmen).
- Al fritekst i en informationsudveksling kan oversættes til IMI-brugerens foretrukne sprog med et enkelt klik/en enkelt handling.
- Midlertidig lagring af oversættelser sikrer og muliggør et hurtigt svar på oversættelsesanmodninger.

[11] https://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/_docs/data_protection/privacy_statement_da.pdf

[12] eTranslation er et modul i Connecting Europe-faciliteten (CEF). Hovedformålet er at hjælpe europæiske og nationale offentlige forvaltninger med at udveksle oplysninger på tværs af sprogbarrierer i EU. Ved at bruge den vil offentlige forvaltninger, borgere og virksomheder i EU kunne bruge digitale tjenester på det sprog, de ønsker. https://ec.europa.eu/cefdigital/wiki/display/CEFDIGITAL/eTranslation.

Der er planlagt yderligere forbedringer, f.eks. medtagelse af maskinoversættelsesoutput i rapporter (adskilt visuelt fra indhold, der er oversat på forhånd) eller maskinoversættelse af vedhæftede filer. Disse forbedringer og funktionaliteter vil imidlertid ikke være specifikke for systemets e-handelsmodul, men vil være generelle funktioner i hele systemet.

10. KONKLUSION

IMI har siden 2013 været det tekniske system til støtte for den samarbejdsmekanisme, der er fastsat i artikel 3 i direktivet om e-handel. Det har givet de kompetente myndigheder fra forskellige medlemsstater mulighed for at: i) kommunikere direkte, hurtigt og nemt via en sikker onlineplatform og ii) overvinde sprogbarrierer ved hjælp af sæt af standardspørgsmål og -svar, der er oversat på forhånd[13].

På grundlag af oplysningerne i denne rapport kan Kommissionen drage følgende konklusioner.

- **IMI har indtil videre været et sikkert og flersproget redskab** til: i) behandling og lagring af forespørgsler og meddelelser mellem nationale myndigheder, der er involveret i den administrative samarbejdsmekanisme, der er omhandlet i artikel 3 i direktivet om e-handel, og ii) sporing af interaktioner mellem myndigheder i denne forbindelse.
- IMI-pilotprojektet for direktivet om e-handel bør fortsætte inden for **de nuværende lovgivningsmæssige rammer**.
- Der bør **gennemføres tekniske forbedringer** for at gøre procedurerne for forespørgsler og meddelelser om foranstaltninger mere brugervenlige i overensstemmelse med det overordnede samarbejdssystem, der er fastlagt i direktivet om e-handel, og under hensyntagen til erfaringerne med gennemførelsen af direktivet[14].
- Kommissionen bør samarbejde med medlemsstaterne om at gennemføre **oplysningsaktiviteter** om pilotprojektet og **øge støtten til IMI-brugere**.

Gennemførelsen af følgende **tekniske forbedringer** bør analyseres og undersøges på grundlag af systemets generelle karakteristika:

- omstrukturering af oplysninger på grænsefladen

[13] Det skal bemærkes, at de grundlæggende elementer i samarbejdsmekanismen er fastlagt i direktivet om e-handel, som ikke er emnet for denne rapport. Se også fodnote 3 ovenfor.

[14] I den forbindelse viste evalueringsrapporten om direktivet om e-handel, at der er behov for at præcisere visse aspekter af meddelelsessystemet. Fremtidige tekniske tilpasninger af IMI bør derfor give de nødvendige præciseringer med hensyn til, hvordan dette meddelelsessystem fungerer.

- påmindelser om afventende svar på (ikke accepterede og/eller ubesvarede) forespørgsler
- bedre angivelse af, hvornår svarpersonen forventes at svare
- forbedret søgefunktion for forespørgsler
- funktionalitet til at kopiere data fra forespørgsler til meddelelser
- mulig forbindelse til andre udvekslinger i IMI.

Med hensyn til det sidste punkt ovenfor er IMI pr. januar 2020 blevet indført som det nye IT-værktøj for CPC-netværket. Systemet har også understøttet meddelelsespligten i henhold til servicedirektivet siden dets gennemførelse. Disse områder, der understøttes af systemet, viser, at der er synergier, som bør udforskes og udnyttes i pilotprojektets anden fase. Synergier med CPC kan helt sikkert skabe større klarhed om, hvilken procedure der skal anvendes inden for e-handel.

Støtten til IMI-brugere, der er involveret i pilotprojektet, kan øges ved:

- struktureret opfølgning af udvekslinger
- regelmæssig statistisk rapportering om forespørgsler og meddelelser
- uddannelse og vejledning af brugerne.

Problemområder

Det kan være en udfordring at øge det begrænsede antal udvekslinger.

Åbne spørgsmål

Synergier med CPC skal udvikles yderligere. Der er behov for øget brugerstøtte.

Positive fremskridt

IMI bidrager fortsat til at forbedre anvendelsen af direktivet om e-handel ved at skabe en sikker onlineplatform for administrative udvekslinger og meddelelser. Medlemsstaternes fortsatte samarbejde — såvel som juridisk og teknisk støtte og finjustering — er afgørende for at sikre, at IMI fortsat fungerer korrekt på dette område.

Med denne rapport opfylder Kommissionen rapporteringspligten i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 1024/2012.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tage denne rapport til efterretning.